

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1924/2022
23.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Живкица Милићев, адвокат из ..., против тужене Опште болнице „Ђорђе Јоановић“ са седиштем у Зрењанину, коју заступа пуномоћник Јован Станков, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2970/21 од 01.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2970/21 од 01.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 347/2020 од 13.07.2021. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, поништено је као незаконито решење директора тужене Опште болнице „Ђорђе Јоановић“ Зрењанин, број ...-.../... од 12.02.2020. године којим је тужиоцу АА из ... отказан уговор о раду, обавезана је тужена да тужиоцу накнади штету на име изгубљене зараде у укупном износу од 1.188.202,00 динара, за период 12.02.2020. године – 31.05.2021. године, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе наведене у изреци пресуде, те да на наведене износе уплати на име тужиоца доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду пензијског и инвалидског осигурања, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете у смислу члана 191. став 7. Закона о раду исплати износ од 238.682,19 динара, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад, одбачена је тужба тужиоца у делу где је тужилац тражио да буде враћен на послове Одељења ... и обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 234.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2970/21 од 01.03.2022. године, жалба тужене је усвојена и пресуда Основног суда у Зрењанину П1 347/20 од 13.07.2021. године преиначена и захтев тужиоца за поништај као незаконитог решења директора тужене број ...-.../... од 12.02.2020. године којим је тужиоцу отказан уговор о

раду, захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу накнади штету у висини изгубљене зараде у укупном износу од 1.188.202,00 динара, за период од 12.02.2020. године до 31.05.2021. године са затезном каматом на појединачне месечне износе и да на досуђене износе уплати у корист тужиоца доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду пензијског и инвалидског осигурања, захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у смислу члана 191. став 7. Закона о раду исплати износ од 238.682,19 динара, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 234.500,00 динара је одбијен, а жалба тужиоца је одбијена и означена пресуда у одбијајућем делу потврђена; обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 121.500,00 динара; обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 39.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене на Одељењу ... као лекар специјалиста ..., на неодређено време. Решењем тужене од 12.02.2020. године, тужиоцу је отказан уговор о раду од 15.03.2009. године са припадајућим анексима, а због повреде радне обавезе несавесно и немарно извршавање радних обавеза из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, и то због више учињених повреда радне обавезе предвиђених и уговором о раду, и то ако запослени неоправдано одбије обављање послова, ако неблаговремено, несавесно, немарно извршава послове, ако неоправдано закасни на посао или напушта посао пре истека радног времена пет пута у току месеца.

Тужилац је дана 29.01.2020. године пре краја радног времена напустио радно место, а да о томе претходно није обавестио никог од претпостављених. Такође, истог дана, није унео у информациони систем оперативни ток операције коју је тог јутра извршио, с тим што нико од осталих лекара није био упознат са тим оперативним током, а то је учинио тек 03.02.2020. године, при чему је пракса код тужене да се одмах након извршене операције унесу подаци о њој у информациони систем, а најкасније до краја радног времена. Податке о наведеној операцији није могао да унесе ни специјализант, јер је тужилац сам оперисао пацијента, тако да нико од осталих лекара није био упознат са оперативним током и нико осим тужиоца није био у могућности да унесе податке о операцији у информациони систем. Дана 31.01.2020. године тужилац је око 11,00 часова напустио радно место, а да притом није обавестио никог од претпостављених, а тада је радио у амбуланти и имао заказане пацијенте за преглед код њега. Због тога је преглед пацијената који су чекали на преглед у ординацији код тужиоца завршила друга докторка, специјалиста О понашању тужиоца начелница Одељења ... доставила је директору тужене обавештење о непоштовању радног времена. Тужена је тужиоцу упутила упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду број ...-.../... од 03.02.2020. године којим је тужилац упозорен да су се због учињене повреде радне обавезе стекли услови за отказ уговора о раду, а тужилац је доставио одговор на упозорење и оспорио наводе из упозорења. У

образложењу решења о отказу уговора о раду наведена је у потпуности садржина образложења из упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду.

Тужилац је у августу 2019. године Вишем суду у Зрењанину поднео против тужене тужбу ради заштите од злостављања на раду учињеног од стране одговорног лица, у току тог поступка је дана 18.02.2020. године поднео предлог за одређивање привремене мере којом би био враћен на посао до окончања судског поступка у вези поништаја решења о отказу уговора о раду, који је одбијен решењем Вишег суда у Зрењанину од 03.03.2020. године, а ванредним инспекцијским надзором од стране Министарства здравља од 30.01.2020. године, утврђено је да отказ уговора о раду тужиоцу од 12.02.2020. године није у вези са писаним обраћањем лицу овлашћеном за пријем информација и вођења поступка у вези са узбуњивањем код тужене.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је усвојио тужбени захтев, при чему је утврдио да тужилац јесте учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, али да је решење незаконито јер тужена није образовала одговарајућу комисију ради утврђивања чињеница које су основ за давање отказа у смислу члана 144. став 2. Закона о запосленима у јавним службама, па с обзиром да је постојао основ за престанак радног односа, али да тужена није испоштовала поступак за престанак радног односа, након што је поништио решење о отказу уговора о раду, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца за накнаду штете.

Другостепени суд није прихватио овакво правно становиште првостепеног суда, преиначио је првостепену пресуду и одбио тужбени захтев у целини.

Правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

Оспореним решењем тужиоцу је стављено на терет више повреда радних обавеза који су предвиђени уговором о раду (неблаговремено, несавесно, немарно извршавање послова, неоправдано кашњење на посао и напуштање посла пре истека радног времена). У време када је вођен поступак давања отказа тужиоцу одредба члана 144. став 2. Закона о запосленима у јавним службама („Сл. гласник РС“, бр.113/17...86/19), се није примењивала, односно Законом о изменама Закона о запосленима у јавним службама који је ступио на снагу 14.12.2019. године измењена је одредба члана 163. Закона о запосленима у јавним службама, тако да се примењује од 01.01.2021. године. Због тога, није постојала обавеза тужене да образује комисију из реда запослених која сачињава извештаје о свим подацима и околностима које могу бити од утицаја на одлуку о отказу, с обзиром да је побијано решење донето 12.02.2020. године. Тужени је у свему правилно спровео поступак који је претходио доношењу решења о отказу уговора о раду, чиме је испоштована процедура о отказивању уговора о раду, с обзиром да је тужени доставио тужиоцу упозорење у смислу члана 180. Закона о раду на које се тужилац изјаснио, а у упозорењу и у решењу о отказу уговора о раду јасно су образложене све околности и разлози који су довели до доношења побијаног решења.

Супротно наводима ревизије чињеница да тужиоцу нису достављени дописи којима су доктори обавестили надређене руководиоце о понашању тужиоца нису од

утицаја на законитост побијаног решења, с обзиром да је поступак који је претходио доношењу решења у свему правилно спроведен, а и тужилац се изјаснио на наводе из упозорења.

Тужилац није успео у поступку по ревизији, због чега нема право на трошкове тог поступка које је у ревизији тражио и определио, у смислу члана 154. и 155. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. и члана 165. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић